

Broj: 01-02-1-2378/25

Sarajevo: 17. 11. 2025.

ZASTUPNIKU
U ZASTUPNIČKOM DOMU
PARLAMENTARNE SKUPŠTINE
BOSNE I HERCEGOVINE

BOSNA I HERCEGOVINA
PARLAMENTARNA SKUPŠTINA BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO

PRIMLJENO: 17. 11. 2025

Organizaciona jedinica	Klasifikaciona oznaka	Redni broj	Broj priloga

Predmet: Prijedlog zakona o državnoj imovini - dostavlja se

Poštovani,

Sukladno odluci Kolegija Zastupničkog doma Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine, u privitku vam dostavljamo Prijedlog zakona o državnoj imovini, predlagatelj: zastupnici Jasmin Emrić, Šemsudin Mehmedović, Aida Baručija i Elvisa Hodžić, broj: 01-02-1-2378/25 od 3. 11. 2025., koji je Odjel za lektoriranje Tajništva Parlamentarne skupštine BiH lektorirao na bosanski, hrvatski i srpski jezik.

S poštovanjem,

TAJNIK ZASTUPNIČKOG DOMA

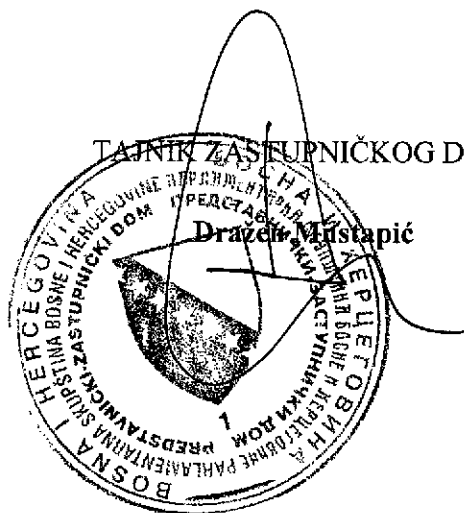
Dražek Mustapić

Privitak:

- Prijedlog zakona

Dostavljeno:

- naslovu
- a/a

Na osnovu člana IV. 4. a. Ustava Bosne i Hercegovine, Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine, na _____ sjednici Predstavničkog doma, održanoj _____ 2025. godine, i na _____ sjednici Doma naroda, održanoj _____ 2025. godine, usvojila je

ZAKON O DRŽAVNOJ IMOVINI

POGLAVLJE I – OSNOVNE ODREDBE

Član 1. (Predmet Zakona)

Ovim zakonom uređuju se: pitanje državne imovine koja je vlasništvo Bosne i Hercegovine, upis prava vlasništva u zemljišnoknjižnim i katastarskim evidencijama u Bosni i Hercegovini, principi vlasništva, raspolaganje i upravljanje državnom imovinom, vođenje evidencija i uspostava Jedinstvenog registra državne imovine, raspolaganje, upravljanje, korištenje i ustupanje imovine na korištenje, subjekti državne imovine, planiranje raspolaganja državnom imovinom, osnivanje Direkcije za upravljanje i vođenje evidencija državne imovine, procjena, zaštita i pravno zastupanje u vezi s državnom imovinom, te druga pitanja značajna za raspolaganje, korištenje i upravljanje državnom imovinom Bosne i Hercegovine.

Član 2. (Primjena Zakona)

- (1) Ovim zakonom uređuju se pravo vlasništva i pravo korištenja nad dobrima u vlasništvu države (u daljnjem tekstu: državna imovina).
- (2) Na imovinu u vlasništvu države, koja se nalazi u inozemstvu, primjenjuju se odredbe ovog zakona.
- (3) Od primjene ovog zakona izuzimaju se imovina i imovinska prava preduzeća, registrirana kao takva, koja su bila predmet zakonite privatizacije prema državnim pozitivnopravnim propisima o privatizaciji preduzeća i banaka u Bosni i Hercegovini i važećih propisa entiteta donesenih u skladu s tim propisima, osim imovine koja je evidentirana u pasivnim podbilansima preduzeća, a nalazi se van granica Bosne i Hercegovine.
- (4) Riječi koje su radi preglednosti u ovom zakonu navedene u jednom rodu bez diskriminacije se odnose i na muški i na ženski rod.

Član 3. (Značenje pojedinih izraza)

- (1) Pojmovi koji se koriste u ovom zakonu imaju sljedeće značenje:

- a) **državna imovina** ili imovina u vlasništvu države Bosne i Hercegovine su dobra opisana u čl. 4, 15, 20. i 22. ovog zakona;
- b) **postupanje s državnom imovinom** je sticanje, raspolaganje, korištenje i upravljanje tom imovinom;
- c) **sticanje državne imovine** je svaki prijenos prava vlasništva s nekog fizičkog ili pravnog lica na državu ili njene organe i organe drugih nivoa vlasti u skladu sa zakonom;
- d) **raspolaganje državnom imovinom** je svaki prijenos prava raspolaganja na drugo fizičko ili pravno lice sklapanjem pravnih poslova čija je posljedica prijenos, otuđenje ili ograničenje prava vlasništva države u korist drugog pravnog ili fizičkog lica, kao što su: prodaja, darovanje, osnivanje prava građenja, osnivanje prava služnosti, zakup, najam, razvrgnuće suvlasničkih zajednica, zamjena, koncesija, osnivanje založnog prava na državnoj imovini ili na drugi način, kao i davanje na trajno ili privremeno korištenje;
- e) **ustupanje državne imovine** je svaka odluka ili akt nadležnog organa vlasti Bosne i Hercegovine kojom se državna imovina ustupa na upravljanje i/ili korištenje drugim vlastima u Bosni i Hercegovini;
- f) **upravljanje državnom imovinom** je staranje za njenu pravnu i funkcionalnu uređenost, investiciono održavanje, odlučivanje o čuvanju, održavanju, obnavljanju, ostvarenju prihoda, osiguranju i unapređivanju, priprema, organiziranje i vođenje investicija u svim fazama investicionog procesa, izdavanje u zakup, opterećivanje stvarnim pravima, davanje na korištenje imovine i slično;
- g) **upravnik državne imovine** je državni organ ili drugi subjekat javnog prava kojem država osigurava ili je dužna, u skladu sa zakonskim propisima ili aktom o osnivanju, osigurati imovinu kao uslov za njihovu djelatnost i obavljanje dužnosti;
- h) **korištenje ili upotreba državne imovine** je neposredno ovlaštenje na pojedinoj imovini države ili njenom dijelu i staranje o njoj;
- i) **korisnik državne imovine** je državni organ, drugo lice javnog prava, pravno lice čiji je osnivač država ili drugo lice javnog prava koje neposredno koristi imovinu države na osnovu ugovora o korištenju;
- j) **pravno lice javnog prava** su država, njeni organi i njena pravna lica koja su osnovana u skladu sa zakonom ili aktom o osnivanju, kao što su javne ustanove ili zavodi, javni privredni zavodi ili instituti, javne agencije ili direkcije, uprave, javni fondovi, javna preduzeća i drugo;
- k) **drugo lice javnog prava** su entiteti i njihovi organi, Brčko Distrikt BiH i njegovi organi, kantoni i njihovi organi, jedinice lokalne samouprave i njihovi organi, te ako je njihovim zakonom, statutom ili aktom o osnivanju određeno da su pravna lica javnog prava, tj. imaju prava i obaveze u pogledu imovine, kao što su određene javne ustanove ili zavodi, javni privredni zavodi ili instituti, javne agencije ili direkcije, javne uprave, javni fondovi, javna preduzeća i drugo;

- l) **institucija Bosne i Hercegovine** (u daljnjem tekstu: državni organ) jeste zakonodavni, organ, organ državne uprave, pravosudni organ i drugi državni organi Bosne i Hercegovine;
- m) **korisnici državne imovine** su: Parlamentarna skupština BiH, Predsjedništvo BiH, Vijeće ministara BiH, njegove službe, ministarstva i upravna tijela u njihovom sastavu i druge upravne jedinice, Ustavni sud BiH, te ostale ustavne ili zakonske institucije Bosne i Hercegovine iz tačke j) ovog stava i druga lica javnog prava iz tačke k) ovog člana;
- n) **Pravno-poslovni korisnik** državne imovine je fizičko ili pravno lice, a nije pravno lice javnog prava iz tač. i) i j) ovog člana koje je koristi na osnovu ugovora o besplatnom korištenju ili na osnovu naplatnog davanja na privremeno ili povremeno korištenje.

Član 4. **(Sadržaj pojma državna imovina)**

- (1) Državnu imovinu Bosne i Hercegovine, u smislu ovog zakona, čine:
- a) dobra koja pripadaju Bosni i Hercegovini na osnovu Sporazuma o pitanjima sukcesije na engleskom jeziku, potpisanog u Beču 29. juna 2001. godine, ratificiranog po osnovu Odluke o ratifikaciji Sporazuma o pitanjima sukcesije po dobivenoj saglasnosti Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine, na osnovu Odluke Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine, broj 56/01 od 24. oktobra 2001. godine („Službeni glasnik BiH - Međunarodni ugovori“, br. 10/01 i 8/09);
 - b) dobra na kojima je pravo upravljanja, korištenja i raspolaganja imala Socijalistička Republika Bosna i Hercegovina do 31. 12. 1991. godine, uključujući nekretnine u Bosni i Hercegovini koje su stečene izgradnjom od strane državnih organa Bosne i Hercegovine ili izgradnjom iz državnih sredstava Fonda solidarnosti SFRJ;
 - c) opća dobra, kao što su: atmosferski zrak, zračni prostor, voda u rijekama, voda za piće ili tehničku upotrebu, voda u jezerima i moru, te morska obala, radiofrekvencije kao dijelovi prirode koji po svojim osobinama ne mogu biti u vlasništvu ni jednog fizičkog ili pravnog lica pojedinačno, nego su na upotrebi svih te nad njima država ima pravo upravljanja, korištenja i raspolaganja;
 - d) javna dobra, kao što su: javni putevi, ulice, trgovi, željeznički, elektroprijenosni, plinovodni, toplovodni, telekomunikacioni i drugi infrastrukturni koridori i mreže, uključujući one određene Aneksom IX. Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, te se na njih primjenjuju odredbe tačke c), osim ako to nije uređeno posebnim zakonima Bosne i Hercegovine;

- e) dobra od općeg interesa, a koja nisu istovremeno opća ili javna dobra, kao što su npr: građevinska zemljišta, poljoprivredna zemljišta, šume i šumska zemljišta, zaštićeni dijelovi prirode, biljni i životinjski svijet, stvari od kulturnog, historijskog i ekološkog značaja, mogu biti objektom prava vlasništva i drugih stvarnih prava. Vlasnici i nosioci drugih stvarnih prava na dobrima od općeg interesa dužni su vršiti svoja prava u skladu s načinom upotrebe i korištenja, propisanim posebnim zakonima;
- f) nacionalni i kulturno-historijski spomenici Bosne i Hercegovine, uključujući one koji su regulirani Aneksom VIII. Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, a koji se uređuju posebnim zakonima Bosne i Hercegovine;
- g) imovina koja je poklonjena Bosni i Hercegovini;
- h) dobra nastala zajedničkim ulaganjem Bosne i Hercegovine s drugim republikama SFRJ po osnovu zajedničkog ulaganja, srazmjerno dijelu tog ulaganja;
- i) dobra koja su neophodna za vršenje javne vlasti organa i institucija Bosne i Hercegovine;
- j) dobra stečena po osnovu Zakona o agrarnoj reformi i kolonizaciji („Službeni list DFJ“, broj 64/45), kao i pratećih propisa donesenih na osnovu tog zakona; Zakona o nacionalizaciji najamnih zgrada i građevinskog zemljišta („Službeni list FNRJ“, broj 53/58), kao i pratećih propisa donesenih na osnovu tog zakona; Zakona o eksproprijaciji za koju nije isplaćena pravična naknada („Službeni list SRBiH“, broj 19/77); Zakona o konfiskaciji imovine („Službeni list DFJ“, broj 36/45), Zakona o napuštenoj imovini („Službeni list DFJ“, broj 36/45);
- k) zemljišnoknjižni i katastarski upisi na državnoj imovini, iz stava (1) tač. od a) do h) ovog člana, s neažuriranim upisima tzv. socijalističkog ili drugog vlasništva, kao što su: bosanskohercegovački zemaljski erar, erar Kraljevine SHS/Jugoslavije, NDH, DFJ, FNRJ, SFRJ, SR/RBiH, državni erar/erar, općenarodna/državna imovina, društveno/državno/zadružno vlasništvo, bez ili s upisom prava upravljanja, korištenja ili raspolaganja na ime organa i/ili javne ustanove, zavoda, direkcija i drugog organa, prethodnice Bosne i Hercegovine;
- l) dobra nužna za ispunjavanje međunarodnopravnih obaveza u međunarodnim organizacijama po osnovu međunarodnih sporazuma čija je članica Bosna i Hercegovina ili čije članstvo će steći, uključujući, ali ne ograničavajući se na članstvo u Evropskoj uniji i NATO-u;
- m) dobra nužna za očuvanje suvereniteta, teritorijalnog integriteta i međunarodnog subjektiviteta Bosne i Hercegovine na osnovu odluka Parlamentarne skupštine BiH;

- n) svako drugo dobro za koje nadležni organi Bosne i Hercegovine utvrde da predstavlja državnu imovinu u skladu sa Ustavom Bosne i Hercegovine i zakonima u Bosni i Hercegovini ili inozemstvu.

Član 5.

(Poseban status, *dominium* i *imperium*)

- (1) Državna imovina ima poseban javni status i javni značaj te uživa posebnu zaštitu.
- (2) Bosna i Hercegovina je u građanskopravnim odnosima vlasnik stvari kao i drugi subjekti prava (*dominium*).
- (3) Općim dobrima koja su pod isključivim suverenitetom države upravljaju nadležni organi, ustanove, organizacije, preduzeća i drugi pravni subjekti u javnom interesu, u skladu sa zakonom (*imperium*).

Član 6.

(Upis prava vlasništva)

- (1) Nepokretna imovina iz člana 4. ovog zakona bit će upisana u zemljišne knjige kod nadležnih sudova i katastre nekretnina kod nadležnih organa uprave i upravnih organizacija u Bosni i Hercegovini, po sili ovog zakona, u roku od 12 mjeseci od stupanja na snagu ovog zakona.
- (2) Upis u zemljišnu knjigu ili katastar dobara iz stava (1) ovog člana obavezno sadrži status nekretnine: državno vlasništvo, naziv subjekta koji raspolaže i upravlja tom nekretninom, naziv korisnika nekretnine, kao i tehničke podatke te nekretnine.

Član 7.

(Nalog za postupanje sudova i organa uprave za evidencije i registar nekretnina)

Nadležni sudovi i organi uprave za evidenciju i registar nekretnina, na osnovu ovog zakona, po službenoj dužnosti, izvršit će promjene upisa nekretnina iz člana 4. ovog zakona i izvršiti korekcije upisa nastalih u periodu od 31. 12. 1991. godine do dana stupanja na snagu ovog zakona i o tome obavijestiti nadležne organe države Bosne i Hercegovine za vođenje jedinstvene evidencije nekretnina u vlasništvu Bosne i Hercegovine, u skladu s ovim zakonom i drugim zakonom ili propisom kojim se bliže uređuju evidentiranje i jedinstvena evidencija (registar) državne imovine.

POGLAVLJE II - PRINCIPI VLASNIŠTVA, RASPOLAGANJA I UPRAVLJANJA DRŽAVNOM IMOVINOM

Član 8.

(Nosilac prava vlasništva na cjelokupnoj državnoj imovini)

- (1) Kao pravni sljednik Republike Bosne i Hercegovine, Bosna i Hercegovina je nosilac prava vlasništva na cjelokupnoj državnoj imovini.
- (2) Entiteti i drugi nivoi vlasti u Bosni i Hercegovini mogu upravljati i koristiti ili imati u vlasništvu onu državnu imovinu koja im je potrebna za vršenje njihovih pojedinačnih nadležnosti, u onoj mjeri u kojoj su ovlašteni ovim zakonom ili drugim zakonom koji donese Parlamentarna skupština BiH.
- (3) Svako raspolaganje državnom imovinom ili promjena upisa u zemljišnim i katastarskim evidencijama nakon 1. marta 1992. godine suprotno je ovom zakonu, ništavo je i ne proizvodi pravno dejstvo.

Član 9.

(Opći principi)

- (1) Vlasništvo, raspolaganje, upravljanje i korištenje državne imovine vršit će se prema principima kooperacije, koordinacije i međusobnog razumijevanja, koji na najbolji način vode ka pravdi i toleranciji, miroljubivim odnosima, poticanju općeg blagostanja i ekonomskog razvoja, ali i očuvanju suvereniteta i teritorijalnog integriteta i političke nezavisnosti Bosne i Hercegovine kao cjeline, pri čemu će se poštovati nadležnosti svih teritorijalno-administrativnih nivoa vlasti u Bosni i Hercegovini.
- (2) Prilikom vršenja nadležnosti u vezi s državnom imovinom čiji je vlasnik država Bosna i Hercegovina ili nad kojim ima ekskluzivno pravo raspolaganja, upravljanja i korištenja uzimat će se u obzir interesi i potrebe svih nivoa vlasti, u skladu sa Ustavom Bosne i Hercegovine, s ciljem djelotvornog vršenja javne vlasti, u skladu s podjelom nadležnosti po Ustavu Bosne i Hercegovine.
- (3) Prilikom vršenja nadležnosti u vezi s državnom imovinom mora se voditi računa o principu jedinstvenosti pravnog sistema u Bosni i Hercegovini.
- (4) Bosna i Hercegovina i svi nivoi vlasti dužni su prilikom korištenja prava po osnovu ovog zakona voditi računa o pravnoj tečevini Evropske unije.
- (5) Bilo koje pravo po osnovu ovog ili drugog zakona ne smije se koristiti na način da ugrožava ili ometa punu slobodu kretanja, lica, robe, usluga i kapitala širom Bosne i Hercegovine.

Član 10.
(Principi raspolaganja državnom imovinom)

- (1) Državnom imovinom raspolaže država Bosna i Hercegovina.
- (2) Državna imovina se može prodavati ili poklanjati uz prethodnu saglasnost Parlamentarne skupštine BiH ili drugog organa Bosne i Hercegovine određenog ovim zakonom.
- (3) Državna imovina se može prodati ili dati na korištenje ili upravljanje samo uz naknadu, osim ako ovim zakonom nije drugačije određeno.
- (4) Državna imovina se može prodavati ili poklanjati stranim pravnim i fizičkim licima po principu reciprociteta, uz prethodnu saglasnost Parlamentarne skupštine BiH ili drugog organa Bosne i Hercegovine određenog ovim zakonom.
- (5) Ne može se uspostaviti pravo vlasništva ili neko drugo stvarno pravo nad općim dobrima, javnim dobrima i dobrima od općeg interesa putem dosjelosti (održaja).

Član 11.
(Principi raspolaganja, upravljanja i korištenja državne imovine)

Raspolaganje, upravljanje i korištenje državne imovine vrši se prema sljedećim principima:

- a) ustavnosti, zakonitosti i pravne sigurnosti;
- b) prirode i namjene državne imovine;
- c) preglednosti i javnosti;
- d) funkcionalnosti javne vlasti;
- e) privređivanja i ekonomičnosti;
- f) jednakog tretmana učesnika u upravljanju i korištenju državne imovine;
- g) preglednosti evidencija i registara državne imovine;
- h) naplate;
- i) odgovornosti subjekata upravljanja i korištenja državne imovine.

POGLAVLJE III - JEDINSTVENI REGISTAR DRŽAVNE IMOVINE

Član 12.
(Jedinstveni registar državne imovine)

- (1) O državnoj imovini, općim dobrima, javnim dobrima i dobrima od općeg interesa, u skladu s ovim zakonom, vodi se Jedinstveni registar državne imovine (u daljnjem tekstu: Jedinstveni registar) za cijelu Bosnu i Hercegovinu.
- (2) Jedinstveni registar je javni registar.
- (3) Podaci iz Jedinstvenog registra smatraju se tačnim.

- (4) Izvodi iz Jedinstvenog registra imaju snagu javne isprave.
- (5) Jedinstveni registar je sveobuhvatna i cjelovita, metodološki standardizirana i kontinuirano ažurirana evidencija državne imovine, općih dobara, javnih dobara i dobara od općeg interesa kojima raspolažu i njima upravljaju Bosna i Hercegovina, njeni organi i organizacije, te drugi upravnici i korisnici državne imovine u Bosni i Hercegovini kojima je takva imovina ustupljena u skladu s ovim zakonom.
- (6) Podaci iz Jedinstvenog registra koriste se za osiguravanje transparentnosti, tačnosti, dosljednosti, poređenja i potpunosti podataka potrebnih za izvještavanje o stanju i analitici državne imovine.
- (7) Jedinstveni registar sastoji se od pojedinačnih evidencija vrsta državne imovine, uključujući, ali ne ograničavajući se na: nekretnine, pokretnu imovinu, finansijsku imovinu te druge vrste imovine.
- (8) Jedinstveni registar sadrži sve podatke koji su nužni za pravilno označavanje i identifikaciju državne imovine, utvrđivanje njenog statusa, vrijednosti, određivanje nosioca prava i obaveza, utvrđivanje oblika upravljanja, načina korištenja, prava i obaveza, te ostale informacije u vezi s državnom imovinom.
- (9) Jedinstveni registar državnih nekretnina je u potpunosti harmoniziran sa zemljišnoknjižnim i katastarskim stanjem nekretnina na nivou cijele Bosne i Hercegovine.
- (10) Prilikom klasificiranja i procjene državne imovine primjenjuju se međunarodni računovodstveni standardi za javni sektor.
- (11) Evidencije i registar pokretne državne imovine vode se u skladu s propisima kojima se uređuje materijalno i finansijsko poslovanje upravnika pokretne imovine, u skladu sa usvojenom i važećom metodologijom međunarodnih računovodstvenih standarda za javni sektor kojima se uređuju javne finansije države.

Član 13.

(Donošenje podzakonskih akata o Jedinstvenom registru)

- (1) Vijeće ministara BiH, na prijedlog Direkcije za upravljanje i evidenciju državne imovine (u daljnjem tekstu: Direkcija), pravilnikom uređuje uspostavu, sadržaj, organizaciju i način vođenja Jedinstvenog registra i način prikupljanja podataka za Jedinstveni registar te utvrđuje podatke koji se javno objavljuju.
- (2) Direktor Direkcije donosi Pravilnik o tehničkoj strukturi podataka i načinu upravljanja Jedinstvenim registrom, uz saglasnost Vijeća ministara BiH.
- (3) Do uspostave elektronsko-digitalnog Jedinstvenog registra, zajedno s javno dostupnom e-bazom (internet-portal), evidencije će se voditi putem pisanih knjižnih zbirki podataka.

- (4) Direkcija vodi i održava jedinstvenu elektronsku evidenciju državne imovine u vlasništvu države, kao i državne imovine ustupljene na raspolaganje, upravljanje i korištenje svim nivoima vlasti u Bosni i Hercegovini, uključujući opća dobra, javna dobra i dobra od općeg interesa.
- (5) Jedinstveni registar je zbir pojedinačnih evidencija i registara koje vode organi i drugi korisnici državne imovine.

Član 14. **(Javno dobro)**

- (1) Opća i javna dobra u smislu ovog zakona obuhvataju:
 - a) opća dobra koja su oni dijelovi prirode koji po svojim karakteristikama ne mogu biti u vlasništvu ni jednog fizičkog ili pravnog lica pojedinačno, nego su na upotrebi svih, kao što su: atmosferski zrak odnosno zračni prostor, frekvencije, voda u rijekama, voda za piće i tehničku upotrebu, voda u jezerima i moru, te pripadajuća morska, riječna i jezerska obala;
 - b) javna dobra koja su stvari, po zakonu namijenjena da služe svima pod jednakim uslovima, kao što su: javni putevi, ulice, trgovi, željeznički, elektroprijenosni, plinovodni, toplovodni, telekomunikacijski i drugi infrastrukturni koridori i mreže, uključujući one određene Aneksom IX. Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, te se na njih primjenjuju pravila koja važe za opća dobra;
 - c) dobra od općeg interesa koja su stvari, a koje nisu istovremeno opća dobra, kao što su: građevinska zemljišta, poljoprivredna zemljišta, uključujući i zadržnu imovinu, šume i šumska zemljišta, prirodna i rudna bogatstva, zaštićene dijelove prirode, biljni i životinjski svijet, stvari od kulturnog, historijskog i ekološkog značaja i koja mogu biti objektom prava vlasništva i drugih stvarnih prava.
- (2) Raspolaganje, korištenje i upravljanje općim dobrima, javnim dobrima i dobrima od općeg interesa bit će uređeni posebnim zakonom Bosne i Hercegovine.

POGLAVLJE IV - RASPOLAGANJE, UPRAVLJANJE I USTUPANJE DRŽAVNE IMOVINE NA KORIŠTENJE

Član 15. **(Državna imovina kojom raspolaže Bosna i Hercegovina)**

- (1) Država Bosna i Hercegovina imovinom koja je u njenom vlasništvu raspolaže, upravlja njome i ustupa je u skladu s ovim zakonom.
- (2) Državna imovina iz stava (1) ovog člana ustupa se na upravljanje i korištenje organima javne vlasti u Bosni i Hercegovini, uz poštovanje nadležnosti svih teritorijalno-administrativnih nivoa, u skladu sa Ustavom Bosne i Hercegovine i njenim zakonima.

- (3) Državna imovina ustupa se na upravljanje i korištenje u skladu s principima raspolaganja i upravljanja imovinom propisanim ovim zakonom.
- (4) Državnom imovinom ustupljenom na korištenje upravljaju nadležni organi javne vlasti, u skladu s propisima teritorijalno-administrativnih nivoa vlasti, primjenom principa upravljanja i korištenja državne imovine propisanih ovim zakonom.

Član 16.
(Građevinsko zemljište)

- (1) Građevinsko zemljište u državnom vlasništvu, bez obzira u čijem je vlasništvu bilo na dan 31. 12. 1991, pripada jedinicama lokalne samouprave.
- (2) Jedinice lokalne samouprave će zemljištem iz stava (1) ovog člana upravljati u skladu s vlastitim prostorno-planskim aktima, prostornim planom, urbanističkim planom, regulacionim planom ili urbanističkim projektom i zakonom, ako ovim ili drugim zakonom nije drugačije određeno.

POGLAVLJE V - SUBJEKTI DRŽAVNE IMOVINE

Član 17.
(Ustupanje državne imovine na upravljanje i korištenje drugim nivoima vlasti)

Dobra u vlasništvu države Bosne i Hercegovine ili nad kojima država Bosna i Hercegovina ima pravo raspolaganja, upravljanja i korištenja mogu se ustupiti na korištenje i upravljanje institucijama, organima i organizacijama Bosne i Hercegovine, entitetima i Brčko Distriktu BiH i drugim nižim nivoima vlasti, uključujući i jedinice lokalne samouprave, u skladu s podjelom nadležnosti iz Ustava Bosne i Hercegovine, ustava entiteta, ustava kantona i zakona i drugih propisa, ako ovim zakonom nije drugačije određeno (subjekti državne imovine).

Član 18.
(Javno nadmetanje)

- (1) Davanje u zakup i prodaja stvari i drugih dobara u državnoj imovini vrši se javnim nadmetanjem ili na osnovu prikupljenih ponuda, a izuzetno neposrednom pogodbom.
- (2) Davanje u zakup i prodaja stvari i drugih dobara u državnoj imovini može se vršiti neposrednom pogodbom u slučajevima:
 - a) prijenosa zemljišta radi izgradnje objekata za potrebe državnih organa i organizacija, organa i organizacija entiteta i drugih organa vlasti i organizacija koji obavljaju javnu službu, koji posluju sredstvima u državnom vlasništvu, kao i drugih objekata u državnom vlasništvu;

- b) sporazumnog prijenosa zemljišta ranijem vlasniku na ime naknade za ekspropisano ili izuzeto zemljište;
 - c) kada je vlasnik katastarske parcele dužan da trpi promjene granica urbanističke parcele, prema planu parcelacije (dokompletiranje urbanističke parcele);
 - d) prijenosa zemljišta na kojem je izgrađen objekat bez građevinske dozvole, a koji je uklopljen u planski dokument (legalizacija objekta);
 - e) u drugim slučajevima u skladu s ovim zakonom.
- (3) Davanje u zakup stvari i drugih dobara u državnom vlasništvu neposrednom pogodbom može se vršiti u slučaju kada davanje u zakup ne uspije ni nakon četiri uzastopna objavljivanja javnog poziva za javno nadmetanje ili prikupljanje ponuda.
- (4) Način, postupak, zaključenje ugovora, uslove prodaje i davanja u zakup državne imovine propisuje Vijeće ministara BiH aktom koji priprema Direkcija za upravljanje i vođenje evidencije državne imovine.

Član 19. **(Upotreba sredstava)**

- (1) Sredstva ostvarena prodajom ili zakupom državne imovine koriste se za realizaciju strukturnih reformi, otvaranje radnih mjesta, ulaganje u infrastrukturu i druge kapitalne investicije od interesa za Bosnu i Hercegovinu odnosno od značaja za niže nivoe vlasti u Bosni i Hercegovini.
- (2) U slučaju da Bosna i Hercegovina proda ili dâ u dugoročni zakup zemljišta iz člana 21. ovog zakona, nižim nivoima vlasti na čijem se području zemljište nalazi pripada 30% realizirane vrijednosti za potrebe gradnje infrastrukturnih objekata.
- (3) Uplata se vrši nakon izdvajanja propisanog iznosa za potrebe obeštećenja bivših vlasnika.

Član 20. **(Imovina kojom raspolaže i upravlja Bosna i Hercegovina putem svojih institucija)**

Bosna i Hercegovina, s ciljem vršenja svojih ustavnih funkcija i nadležnosti Bosne i Hercegovine i njenih institucija, organa, organizacija i javnih korporacija, raspolaže, koristi i upravlja dobrima u vlasništvu države koja su određena:

- a) po osnovu Zakona o agrarnoj reformi i kolonizaciji („Službeni list DFJ“, broj 64/45), kao i pratećih propisa donesenih na osnovu tog zakona; Zakona o nacionalizaciji najamnih zgrada i građevinskog zemljišta („Službeni list FNRJ“, broj 53/58), kao i pratećih propisa donesenih na osnovu tog zakona; Zakona o eksproprijaciji za koju nije isplaćena pravična naknada („Službeni list SRBiH“, broj 19/77); Zakona o konfiskaciji imovine („Službeni list DFJ“, broj 36/45); Zakona o napuštenoj imovini („Službeni list DFJ“, broj 36/45), te imovinom koja je po bilo kom drugom zakonskom ili drugom

osnovu data Bosni i Hercegovini u vlasništvo (kao poklon, ustupanjem, međudržavnim ugovorima i dr);

- b) po osnovu evidentiranog podbilansa državnih i javnih preduzeća koja su privatizirana ma gdje da se nalaze, ako međudržavnim ugovorom nije drugačije određeno;
- c) po osnovu zajedničkog ulaganja Bosne i Hercegovine i drugih bivših republika u sastavu bivše SFRJ, a koja su na teritoriji Bosne i Hercegovine, u dijelu srazmjernom tom ulaganju (hidroelektrane, termoelektrane i dr);
- d) po osnovu ulaganja Fonda solidarnosti bivše SFRJ na teritoriji Bosne i Hercegovine;
- e) po osnovu ulaganja Saveznog sekretarijata za narodnu odbranu (SSNO), (kasarne, bolnice, podzemna skladišta i skloništa, poligoni, administrativni objekti, odmarališta na teritoriji Bosne i Hercegovine i sl), Saveznog sekretarijata unutrašnjih poslova (SSUP), Saveza komunista Jugoslavije (SKJ), Socijalističkog saveza radnog naroda (SSRN), po osnovu ulaganja Savezne direkcije za robne rezerve (DRR) na teritoriji Bosne i Hercegovine (naftni terminali, silosi, skladišta, objekti namjenske proizvodnje, atomska skloništa i sl. infrastruktura);
- f) po osnovu osnivanja javnih korporacija Bosne i Hercegovine uspostavljenih u skladu s Aneksom IX. Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini (koridor autoputa u širini od 50 m, koridor željezničke pruge u širini od 50 m, koridor plinovoda u širini od 25 m, koridor dalekovoda električne energije 110 KV, 220 KV i 400 KV u širini od 50 m, upravne zgrade, transformatorske stanice 110 KV, 220 KV i 400 KV);
- g) kao granični pojas granice Bosne i Hercegovine u širini od 50 m u naseljenim mjestima i 500 m van naseljenih mjesta i objekti graničnih prijelaza, carinarnica i carinskih skladišta i drugih objekata koji služe zaštiti teritorije Bosne i Hercegovine;
- h) kao međunarodni aerodromi: Banja Luka, Mostar, Sarajevo i Tuzla, s infrastrukturom i objektima.

Član 21.

(Davanje u zakup i prodaja)

- (1) Stvari i druga dobra u državnom vlasništvu kojima raspolaže, koristi ih i njima upravlja Bosna i Hercegovina iz čl. 16, 20. i 22. ovog zakona mogu se davati u zakup.
- (2) Službene zgrade, poslovni prostori, prijevozna sredstva i druge pokretne i nepokretne stvari mogu se davati u zakup na period do pet godina uz mogućnost produženja.
- (3) Dobra u vlasništvu Bosne i Hercegovine mogu se ugovorom dati u zakup do 30 godina odlukom Vijeća ministara BiH, odnosno nadležnog organa drugog nižeg nivoa vlasti u Bosni i Hercegovini i do 45 godina, uz saglasnost Vijeća ministara BiH.
- (4) Kada je predmet zakupa zemljište na kome je predviđena gradnja hotelsko-turističkog kompleksa, zakupodavac može dati saglasnost zakupcu – investitoru na otuđenje objekta izgrađenog na tom zemljištu, u skladu s planskom dokumentacijom i ugovorom.

- (5) Kad je predmet zakupa zemljište na kome je predviđena gradnja vila, zakupcu - investitoru se, uz vlasništvo na objektu, izuzetno može prenijeti pravo vlasništva na zakupljenom zemljištu ispod objekta i koje je neophodno za njegovu redovnu upotrebu, u skladu s planskom dokumentacijom i ugovorom, uz plaćanje tržišne naknade.
- (6) Uslovi, vrijeme zakupa, naknada, način korištenja i raspolaganja, čuvanja, zaštite i održavanja stvari datih u zakup uređuje se ugovorom o zakupu.
- (7) Stvari i druga dobra u državnom vlasništvu ne mogu se davati u podzakup bez saglasnosti zakupodavca.
- (8) Stvari i druga dobra u državnom vlasništvu mogu se prodavati u skladu s ovim zakonom.

Član 22.

(Upravna imovina)

- (1) Osim državne imovine iz člana 15. ovog zakona, Bosna i Hercegovina raspolaže, koristi i upravlja i upravnom imovinom koja je potrebna za vršenje javne vlasti institucija države Bosne i Hercegovine.
- (2) Stvari koje po svojoj namjeni pripadaju upravnoj imovini, između ostalog, obuhvataju:
 - a) nekretnine: službene zgrade i poslovne prostorije, stambene zgrade i stanovi, garaže i parkinzi, skladišta, rezidencijalne i reprezentativne zgrade, podzemni infrastrukturni objekti, nekretnine diplomatsko-konzularnih predstavništava, granični prijelazi, nekretnine za posebne namjene (vojne, sigurnosne i sl.) i druge nekretnine;
 - b) pokretne stvari: prijevozna sredstva, predmeti historijske i dokumentarne vrijednosti, kulturne i umjetničke vrijednosti, oprema, potrošni materijal, službeni pokloni, pokretne stvari za posebne namjene (vojne, policijske, sigurnosne i dr.) koje se određuje posebnim zakonom, novac, vrijednosni papiri, dragocjenosti (zlato, drago kamenje i sl.) i druge pokretne stvari.

Član 23.

(Evidencija upravne imovine)

- (1) Evidenciju o upravnoj imovini koja je potrebna za vršenje javne vlasti institucija Bosne i Hercegovine vode korisnici imovine.
- (2) Evidencija iz stava (1) ovog člana sastavni je dio jedinstvene evidencije i registra ukupne državne imovine kojom raspolažu i upravljaju Bosna i Hercegovina i njeni organi i organizacije.

POGLAVLJE VI - PLANIRANJE RASPOLAGANJA I UPRAVLJANJA DRŽAVNOM IMOVINOM

Član 24.

(Strategija i plan raspolaganja i upravljanja državnom imovinom)

- (1) Državnom imovinom iz čl. 15, 20. i 22. ovog zakona raspolaže Vijeće ministara BiH na osnovu strategije raspolaganja i upravljanja državnom imovinom za petogodišnji period koju, na prijedlog Vijeća ministara BiH, donosi Parlamentarna skupština BiH.
- (2) Strategiju iz stava (1) ovog člana priprema i predlaže Vijeću ministara BiH Direkcija za upravljanje i evidenciju državne imovine.
- (3) Direkcija, na osnovu strategije iz stava (1) ovog člana, dužna je donijeti srednjoročni plan rada i godišnji program rada.
- (4) Postupak srednjoročnog planiranja, praćenja i izvještavanja o raspolaganju, upravljanju i korištenju državne imovine propisuje Vijeće ministara BiH na prijedlog Ministarstva finansija i trezora BiH uz obavezno učešće Direkcije.
- (5) Strategija i planovi upravljanja i raspolaganja državnom imovinom objavljuju se u „Službenom glasniku BiH“ i na veb-stranici Direkcije.

Član 25.

(Osnivanje Direkcije za upravljanje i evidenciju državne imovine)

- (1) Za obavljanje poslova koji se odnose na državnu imovinu, pribavljanje, upravljanje, raspolaganje državnom imovinom u skladu s ovim zakonom i vođenje evidencija i Jedinstvenog registra državne imovine osniva se Direkcija za upravljanje, raspolaganje i evidenciju državne imovine, kao samostalna upravna organizacija koja ima svojstvo pravnog lica.
- (2) Na Direkciju iz stava (1) ovog zakona primjenjuje se Zakon o ministarstvima i drugim organima uprave Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“, br. 5/03, 42/03, 26/04, 42/04, 45/06, 88/07, 35/09, 59/09, 103/09, 87/12, 6/13, 19/16 i 83/17).
- (3) Sjedište Direkcije je u Sarajevu.
- (4) Direkcija iz stava (1) ovog člana nadležna je za obavljanje svih stručnih i upravnih poslova u vezi s pribavljanjem, upravljanjem i raspolaganjem državnom imovinom u skladu s ovim zakonom koji obuhvataju prvenstveno:
 - a) izvršavanje svih vlasničkih ovlaštenja i preuzimanje svih vlasničkih obaveza koje pripadaju državnoj imovini, u ime i za račun države, u skladu s ovim zakonom ili drugim zakonom u vezi s tim;
 - b) zaključivanje pravnih poslova čija je posljedica prijenos prava na upravljanje, raspolaganje, odnosno otuđenje ili ograničavanje prava vlasništva Bosne i Hercegovine u korist drugog pravnog ili fizičkog lica, u skladu s ovim odnosno drugim zakonom Bosne i Hercegovine;

- c) preduzimanje svih radnji u vezi s državnom imovinom s pažnjom dobrog privrednika i domaćina i principima upravljanja državnom imovinom radi uređenja pravnih odnosa na državnoj imovini;
 - d) uspostavu i vođenje evidencija i vođenje Jedinstvenog registra nepokretne i pokretne imovine Bosne i Hercegovine koju koriste Bosna i Hercegovina i svi drugi nivoi vlasti u Bosni i Hercegovini;
 - e) usklađivanje i koordinaciju aktivnosti organa i institucija Bosne i Hercegovine i drugih nivoa vlasti u vezi s upravljanjem i raspolaganjem državnom imovinom koja im je ustupljena na korištenje;
 - f) koordinaciju nad provođenjem odluka koje donose nadležni organi i institucije Bosne i Hercegovine, entiteta i Brčko Distrikta BiH u odnosu na aktivnosti potrebne za ustupanje, upravljanje, korištenje i raspolaganje državnom imovinom, u skladu s ovim zakonom;
 - g) učestvovanje u tehničkim i stručnim aktivnostima u vezi s raspolaganjem, upravljanjem, korištenjem i zaštitom državne imovine.
- (5) Direkcija će uspostaviti funkcionalan odnos sa institucijama i organima Bosne i Hercegovine, upravnim organizacijama i entitetskim vladama, kao i tijelima drugih nivoa vlasti po pitanjima upravljanja, korištenja, raspolaganja i zaštite državne imovine.

Član 26.

(Direktor Direkcije, organizacija i program rada)

- (1) Direkcijom rukovodi direktor koji ima status rukovodećeg državnog službenika, sekretara s posebnim zadatkom. Mandat direktora je pet godina, s mogućnošću jednog uzastopnog reizbora.
- (2) U pogledu rada i odgovornosti, direktor za svoj rad odgovara Vijeću ministara BiH, u skladu sa Zakonom o ministarstvima i drugim organima uprave Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“, br. 5/03, 42/03, 26/04, 42/04, 45/06, 88/07, 35/09, 59/09, 103/09, 87/12, 6/13, 19/16 i 83/17).
- (3) Vijeće ministara BiH, u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona, imenuje direktora Direkcije primjenom Zakona o državnoj službi u institucijama Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“, br. 12/02, 19/02, 35/03, 42/04, 17/04, 26/04, 37/04, 48/05, 2/06, 32/07, 43/09, 8/10, 40/12, 93/17 i 18/24).
- (4) Direktor Direkcije:
 - a) rukovodi Direkcijom i odgovara za njen rad;
 - b) u roku od 45 dana od dana imenovanja, donosi Pravilnik o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta, uz prethodnu saglasnost Vijeća ministara BiH;
 - c) donosi druge interne opće akte predviđene Zakonom o državnoj službi u institucijama Bosne i Hercegovine;

- d) u roku od 60 dana od dana imenovanja, predlaže Vijeću ministara BiH godišnji program rada Direkcije;
- e) u roku od tri mjeseca od dana imenovanja, u skladu sa Zakonom, vrši popunu radnih mjesta prema Pravilniku o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji Direkcije;
- f) u roku od šest mjeseci od dana imenovanja, predlaže Vijeću ministara BiH donošenje strategije i plana raspolaganja i upravljanja državnom imovinom u skladu s ovim zakonom;
- g) podnosi izvještaje o radu Direkcije i o svome radu Vijeću ministara BiH, u skladu sa Zakonom;
- h) vrši i druga prava i dužnosti direktora u skladu sa Zakonom.

Član 27.

(Osiguravanje prostornih i drugih uslova za rad Direkcije)

- (1) U roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona, Vijeće ministara BiH osigurava:
 - a) potrebne prostorije, opremu i druga materijalno-tehnička sredstva za nesmetan rad i ostvarivanje funkcija Direkcije;
 - b) finansiranje djelatnosti Direkcije iz budžeta institucija Bosne i Hercegovine, u skladu sa Zakonom o finansiranju institucija Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“, br. 61/04, 49/09, 42/12, 87/12 i 32/13);
 - c) daje obavezujuće smjernice za rad Direkcije u vezi s unapređenjem raspolaganja, upravljanja, korištenja i zaštite prirode i integriteta državne imovine u cjelini.
- (2) Direkcija za svoj rad odgovara Vijeću ministara BiH, u skladu sa Zakonom.

POGLAVLJE VII - PROCJENA DRŽAVNE IMOVINE

Član 28.

(Procjena državne imovine)

- (1) Državnom imovinom ne smije se raspolagati ili je zamijeniti ili na njoj uspostaviti stvarno pravo ispod procijenjene vrijednosti, ako Zakonom nije drugačije određeno.
- (2) Nekretnine i druge stvari iz državne imovine i za njih vezana materijalna i obligaciona prava procjenjuje ovlašteni procjenitelj vrijednosti nekretnina, imenovan na osnovu zakona kojim se uređuju revizija, ili sudski vještak, imenovan na osnovu zakona kojim se uređuje status i rad sudskih procjenitelja.
- (3) Naručilac procjene je upravnik državne imovine. Procjena državne imovine na dan sklapanja pravnog posla ne može biti starija od 12 mjeseci.
- (4) Upravnik se može odlučiti za revidiranje procjene.

POGLAVLJE VIII - RASPOLAGANJE DRŽAVNOM IMOVINOM

Član 29.

(Vrste i metode raspolaganja)

- (1) Državna imovina, na osnovu ugovora, može biti ustupljena na korištenje, upravljanje i raspolaganje državnim organima, ustanovama i drugim organizacijama čiji je osnivač Bosna i Hercegovina, kao i organima, ustanovama i drugim organizacijama čiji su osnivači niži nivoi vlasti u Bosni i Hercegovini odnosno jedinice lokalne samouprave.
- (2) Državna imovina može biti ustupljena na korištenje, upravljanje i raspolaganje uz naknadu odnosno bez naknade, u skladu s ovim zakonom.
- (3) Državna imovina koju koristi Bosna i Hercegovina može se, izuzetno, kada to okolnosti zahtijevaju, otuđiti trećem licu, može se besplatno prenositi ili otuđiti, te besplatno ustupiti na korištenje, u skladu s ovim zakonom.
- (4) Postupak otuđenja državne imovine provodi se po postupku i u skladu sa Zakonom o javnim nabavkama i Zakonom o koncesijama Bosne i Hercegovine.
- (5) O raspolaganju državnim imovinom u pogledu njenog otuđenja, besplatnog prenošenja prava korištenja ili besplatnog ustupanja na korištenje pribavlja se mišljenje Direkcije.
- (6) Pravobranilaštvo BiH daje saglasnost na sve ugovore iz ovog člana.

Član 30.

(Ustupanje državne imovine potrebne za vršenje javne vlasti)

- (1) Država Bosna i Hercegovina i svi niži nivoi vlasti u Bosni i Hercegovini imaju pravo na posjedovanje i korištenje državne imovine kao resursa iz čl. 15, 20. i 22. ovog zakona, koji su im potrebni za vršenje njihovih nadležnosti u skladu sa Ustavom Bosne i Hercegovine, zakonima Bosne i Hercegovine, ustavom i zakonima entiteta, kantona i statuta jedinica lokalne samouprave.
- (2) O ustupanju državne imovine iz stava (1) ovog člana odlučuje Vijeće ministara BiH na osnovu kriterija koje donosi Parlamentarna skupština BiH u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona.
- (3) Svi nivoi vlasti će Direkciji dostaviti elaborirani zahtjev za ustupanje državne imovine na raspolaganje, korištenje i upravljanje ili uspostavu drugog prava nad državnim imovinom, vodeći prvenstveno računa o Ustavu Bosne i Hercegovine i principima iz ovog zakona. Zahtjev se dostavlja u roku od jedne godine od dana stupanja na snagu ovog zakona.
- (4) Direkcija će, poštujući kriterije iz stava (2) ovog člana, dostaviti prijedlog ustupanja državne imovine Vijeću ministara BiH najkasnije u roku od tri mjeseca od dana zaprimanja zahtjeva iz stava (3) ovog člana. U okviru prijedloga odluke Direkcija će posebno utvrditi upravnu imovinu koja je potrebna za vršenje javne vlasti institucija u Bosni i Hercegovini, o kojoj će se voditi posebna evidencija u okviru Jedinstvenog registra.

Član 31.
(Odluka o ustupanju državne imovine)

- (1) Vijeće ministara BiH donijet će odluku o ustupanju državne imovine najkasnije u roku od tri mjeseca po proteku roka iz člana 30. stav (2) ovog zakona.
- (2) Odluku iz stava (1) ovog člana potvrđuje Parlamentarna skupština BiH, najkasnije u roku od tri mjeseca po proteku roka iz člana 30. stav (4) ovog zakona.
- (3) Akte o ustupanju državne imovine priprema Direkcija, uz prethodno pribavljeno mišljenje Pravobranilaštva BiH.

Član 32.
(Besplatno raspolaganje ili otuđenje državne imovine)

- (1) Samo izuzetno, kada to okolnosti zahtijevaju, državna imovina se može besplatno prenositi ili otuđiti samo ako je sticalac lice javnog prava – entitet, Brčko Distrikt BiH, kanton, općina ili grad, te ima jasno izražen ili opredijeljen javni interes, i to:
 - a) za izgradnju javnih zgrada ili drugih objekata;
 - b) za korištenje već izgrađenih javnih ili drugih objekata;
 - c) za upravljanje i korištenje ili prijenos javnog dobra.
- (2) Smatra se da javni interes postoji ako je stvar iz državne imovine namijenjena odgoju i obrazovanju, sportu, zdravstvu, školstvu, socijalnoj zaštiti, nauci, kulturi, javnoj upravi, saobraćaju, energetici, putnoj i željezničkoj infrastrukturi, komunalnoj i vodnoj infrastrukturi ili za potrebe odbrane države, državnih rezervi, sigurnosti građana i njihove imovine, zaštiti od prirodnih i drugih nepogoda ili provođenju mjera ublažavanja ili saniranja elementarnih nepogoda, u skladu s propisima o zaštiti prirode.

Član 33.
**(Kolizija proceduralnih pravila odnosno propisa ovog zakona
s drugim zakonima)**

Prilikom zaključivanja pravnih poslova između države i drugih lica javnog prava, na osnovu ovog ili drugog zakona, primjenjuju se odredbe ovog zakona kojima se uređuje upravljanje državnom imovinom.

POGLAVLJE IX - ZAŠTITA I PRAVNO ZASTUPANJE DRŽAVNE IMOVINE

Član 34.
(Pravna zaštita)

- (1) Zaštitu prava i pravnih interesa u vezi s državnom imovinom Bosne i Hercegovine, kao i u vezi s općim dobrima, javnim dobrima i dobrima od općeg interesa, pred sudovima i drugim državnim organima u zemlji i inozemstvu vrši Pravobranilaštvo BiH.

- (2) Svi nadležni organi u Bosni i Hercegovini dužni su pružiti svu neophodnu pomoć u pogledu zaštite državne imovine, općih dobara, javnih dobara i dobara od općeg interesa iz ovog ili drugog zakona u Bosni i Hercegovini.

Član 35.
(Dostavljanje ugovora)

- (1) Zaključeni ugovori o sticanju i raspolaganju nepokretnim i pokretnim stvarima i drugim dobrima veće vrijednosti u državnoj imovini dostavljaju se Pravobranilaštvu BiH, Tužilaštvu BiH i Uredu za reviziju institucija BiH, u roku od 15 dana od dana ovjere.
- (2) Ugovori iz stava (1) ovog člana dostavljaju se i Direkciji odnosno organu uprave nadležnom za poslove imovine, u roku od 15 dana od dana ovjere, radi vođenja evidencije u skladu s ovim zakonom.

Član 36.
(Nadzor)

Nadzor nad primjenom ovog zakona vrši Ministarstvo finansija i trezora BiH.

POGLAVLJE X - KAZNE NE ODREDBE

Član 37.
(Prekršaji i kazne)

- (1) Kaznom zatvora od 30 do 60 dana i novčanom kaznom od 5.000 KM do 20.000 KM kaznit će se za prekršaj odgovorno lice u instituciji, organu ili tijelu Bosne i Hercegovine, entiteta ili drugog nižeg nivoa vlasti i jedinice lokalne samouprave koje donese akt o raspolaganju, korištenju i upravljanju nekretninama u državnoj imovini suprotno ovom zakonu ili akt kojim se vrši nezakonito korištenje, upravljanje ili raspolaganje općim dobrima, javnim dobrima i dobrima od općeg interesa.
- (2) Novčanom kaznom od 5.000 do 10.000 KM kaznit će se za prekršaj odgovorno lice u instituciji, organu ili tijelu Bosne i Hercegovine, entiteta ili drugog nižeg nivoa vlasti i jedinice lokalne samouprave ako:
- a) raspolaze, koristi državnu imovinu i njome upravlja suprotno ovom zakonu ili se vrši nezakonito korištenje, upravljanje ili raspolaganje općim dobrima, javnim dobrima i dobrima od općeg interesa;
 - b) ne vodi evidenciju o stanju, vrijednosti i kretanju sredstava u državnom vlasništvu na način propisan ovim zakonom;
 - c) u propisanom roku ne dostavi Direkciji podatke iz evidencije koju vodi s ciljem vođenja jedinstvene evidencije i Jedinstvenog registra u skladu s ovim zakonom;
 - d) u propisanom roku ne dostavi ugovor iz čl. 35. i 45. ovog zakona.

POGLAVLJE XI - PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 38.

(Pretvaranje prava korištenja u pravo vlasništva)

- (1) Pravo korištenja odnosno trajnog korištenja na zemljištu u državnom vlasništvu, u smislu ovog zakona, koje je u okviru općeg urbanističkog plana, detaljnog urbanističkog ili regulacionog plana, urbanističkog projekta i lokalne studije lokacije upisano na Bosnu i Hercegovinu, jedinicu lokalne samouprave, javnu službu čiji je osnivač Bosna i Hercegovina odnosno jedinicu lokalne samouprave, danom stupanja na snagu ovog zakona postaje državno vlasništvo Bosne i Hercegovine, odnosno imovina jedinice lokalne samouprave, čime se ne dira u prava fizičkih lica i privrednih društava u procesu pretvaranja prava iz društvenog vlasništva, u smislu zakona o vlasničko-pravnim odnosima.
- (2) Izuzetno od člana 17. ovog zakona, zemljište – katastarske parcele na kojima su izgrađeni objekti državnih organa, javnih službi čiji je osnivač Bosna i Hercegovina i ustanova iz oblasti obrazovanja, nauke, zdravstva i socijalne zaštite, sporta i fizičke kulture, a koje su u državnom vlasništvu, upisuju se kao vlasništvo Bosne i Hercegovine.
- (3) Zemljište izvan općeg urbanističkog plana, detaljnog urbanističkog plana, urbanističkog projekta i lokalne studije lokacije na kome organi i službe iz stava (1) ovog člana imaju pravo korištenja, odnosno trajnog korištenja, postaje vlasništvo Bosne i Hercegovine, izuzev ako su to zemljište stekli u valjanom pravnom poslu i na osnovu zakona (kupoprodaja, poklon i sl).

Član 39.

(Rješavanje sporova u vezi s pripadanjem stvari iz državne imovine)

- (1) Svi upravni i sudski postupci koji se vode u vezi s državnom imovinom, općim dobrima, javnim dobrima i dobrima od općeg interesa iz ovog zakona završit će se po ovom zakonu.
- (2) U slučaju spora u vezi s državnom imovinom, koji se pojavi oko vlasništva, ustupanja, korištenja, upravljanja i raspolaganja, upisa prava vlasništva odnosno uknjižbe ili bilo kojeg drugog prava u vezi s državnom imovinom, te upravljanja, korištenja i raspolaganja općim dobrima, javnim dobrima i dobrima od općeg interesa nadležan je Sud BiH.

Član 40.

(Obaveza organa i javnih službi)

- (1) Državni organi i institucije te javne službe čiji je osnivač Bosna i Hercegovina, odnosno entiteti i drugi niži nivoi vlasti, dužni su popisati, procijeniti i evidentirati nepokretne stvari koje su u njihovoj nadležnosti u roku od jedne godine od dana stupanja na snagu ovog zakona i podatke o imovini dostaviti organu uprave nadležnom za poslove imovine.
- (2) Organi uprave iz stava (1) ovog člana dužni su, u roku od 30 dana od izvršenog popisa, procjene i evidentiranja nepokretnih stvari, evidencije o imovini s pripadajućim podacima dostaviti Direkciji za upravljanje i evidenciju državne imovine.

Član 41.
(Popis, procjena i evidencija)

Državni organi i javne službe čiji je osnivač Bosna i Hercegovina odnosno entiteti i drugi niži organi vlasti i javne službe čiji su oni osnivači dužni su, u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona, popisati, procijeniti i evidentirati nepokretne i pokretne stvari koje koriste.

Član 42.
(Uspostavljanje jedinstvene evidencije)

Direkcija za upravljanje i evidenciju imovine odnosno organ uprave za poslove imovine entiteta odnosno drugog nivoa vlasti dužni su, u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovog zakona, uspostaviti jedinstvenu evidenciju nepokretnih stvari iz državne imovine.

Član 43.
(Upis prava u katastar i zemljišnu knjigu)

- (1) Organ uprave nadležan za poslove imovine će, u skladu s ovim zakonom, podnijeti zahtjev organu uprave nadležnom za poslove katastra radi upisa prava državnog vlasništva ili nekog drugog imovinskog prava na nekretninama u državnoj imovini u katastru nekretnina u roku od tri mjeseca od dana dostavljanja, u skladu sa zakonom.
- (2) Organ uprave nadležan za poslove katastra će državno vlasništvo ili neko drugo imovinsko pravo iz stava (1) ovog člana upisati kao državno vlasništvo Bosne i Hercegovine ili kao imovinu drugog korisnika u roku od 60 dana, s naznakom subjekta prava raspolaganja u skladu s ovim zakonom.

Član 44.
(Upis prava vlasništva)

Prava na dobra, za koje se utvrdi da su stečena zajedničkim ulaganjem iz javnih sredstava Bosne i Hercegovine odnosno javnih sredstava entiteta ili drugih nivoa vlasti, upisat će se u zemljišne knjige kod nadležnih sudova i katastre nekretnina kod nadležnih organa uprave i upravnih organizacija u Bosni i Hercegovini na Bosnu i Hercegovinu, odnosno entitet ili drugi nivo vlasti, srazmjerno izvršenim ulaganjima.

Član 45.
(Dostavljanje ugovora organu uprave nadležnom za imovinu)

Ugovore o raspolaganju imovinom koja u skladu s ovim zakonom pripada državnoj imovini (ugovore o prodaji, zakupu, davanju na privremeno korištenje i sl.), koji su zaključeni do stupanja na snagu ovog zakona, nadležni organi su dužni dostaviti organu uprave nadležnom za poslove imovine u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Član 46.
(Izvještavanje o stanju državne imovine)

- (1) Direkcija za upravljanje i evidenciju državne imovine će, u roku od 12 mjeseci od stupanja na snagu ovog zakona, Vijeću ministara BiH podnijeti izvještaj o stanju državne imovine u Bosni i Hercegovini.
- (2) O stanju državne imovine iz stava (1) ovog člana Vijeće ministara BiH podnijet će izvještaj Parlamentarnoj skupštini BiH u roku od 18 mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Član 47.
(Podzakonski akti)

Podzakonske i druge opće akte za provođenje ovog zakona nadležni organi vlasti Bosne i Hercegovine donijet će u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Član 48.
(Finansijska sredstva za provođenje ovog zakona)

Za provođenje ovog zakona potrebno je osigurati finansijska sredstva u budžetu institucija Bosne i Hercegovine, kao i u budžetima svih drugih nivoa vlasti u Bosni i Hercegovini.

Član 49.
(Prestanak važenja zakona i drugih propisa)

Stupanjem na snagu ovog zakona prestaju da važe:

- a) Zakon o privremenoj zabrani raspolaganja državnom imovinom Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“, br. 18/05, 29/06, 41/07, 74/07, 99/07, 58/08 i 22/22);
- b) svaki zakon, drugi pravni propis ili opći akti kojim se, suprotno ovom zakonu, uređuju pitanja imovine koja pripada državnoj imovini u skladu s ovim zakonom.

Član 50.
(Ništavost raspolaganja državnom imovinom i upisa prava)

- (1) Svaki zakon, podzakonski akt, odluka, ugovor ili bilo koji drugi pravni akt bilo kojeg organa vlasti Bosne i Hercegovine ili u Bosni i Hercegovini kojim se raspolagalo ili se raspolaze stvarima iz člana 4. ovog zakona suprotno odredbama ovog zakona ništav je.
- (2) Nadležni sudovi i organi uprave nadležni za poslove nekretnina, zemljišnoknjižni uredi i katastri, po službenoj dužnosti, po sili ovog zakona, obrisat će u javnim evidencijama o nekretninama sve upise o pravu na nekretninama koji su u suprotnosti s ovim zakonom.

Član 51.
(Stupanje na snagu)

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku BiH“.

Broj:
_____ godine
Sarajevo

Predsjedavajući
Predstavničkog doma
Parlamentarne skupštine BiH
_____ v. r.

Predsjedavajući
Doma naroda
Parlamentarne skupštine BiH
_____ v. r.

OBRAZLOŽENJE ZAKONA O DRŽAVNOJ IMOVINI

I. USTAVNOPRAVNI OSNOV

Ustavni osnov za donošenje Zakona o državnoj imovini od strane Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine sadržan je u članu I/1, članu I/2, članu III, u vezi s članom 2. Aneksa II. na Ustav, i u članu IV. 4. a) Ustava Bosne i Hercegovine.

Na osnovu člana I/1 i člana III/3.b) Ustava, u vezi s članom 2. Aneksa II. uz Ustav Bosne i Hercegovine, Bosna i Hercegovina je nosilac prava vlasništva (tj. titular) na cjelokupnoj državnoj imovini nad kojom je bivša Socijalistička Republika Bosna i Hercegovina imala pravo raspolaganja i upravljanja do 31. 12. 1991. godine i nad kojom je Republika Bosna i Hercegovina postala nosilac prava vlasništva u skladu sa Zakonom o pretvorbi društvene svojine iz 1994. godine („Službeni list RBiH“, broj 33/94), te je, na osnovu člana III/3.b) Ustava, nosilac prava vlasništva na cjelokupnoj imovini koja je pripala Bosni i Hercegovini po Aneksu A Međunarodnog sporazuma o pitanjima sukcesije („Službeni glasnik BiH“ - Međunarodni ugovori“, broj 10/2001).

Na osnovu člana IV/4.a. Ustava Bosne i Hercegovine, Parlamentarna skupština BiH je ovlaštena da donosi zakone radi provođenja odluka Predsjedništva ili radi izvršavanja odgovornosti Parlamentarne skupštine BiH po ovom ustavu.

II. RAZLOZI ZA DONOŠENJE ZAKONA

Zakon o državnoj imovini je nesumnjivo jedan od najvažnijih zakona od Dejtona do danas koji treba usvojiti Parlamentarna skupština BiH.

Kao pravni sljednik Republike Bosne i Hercegovine, Bosna i Hercegovina je titular državne imovine, što znači da je i nosilac prava vlasništva na cjelokupnoj toj imovini, s tim da institucije Bosne i Hercegovine, ali i bosanskohercegovački entiteti i svi drugi nivoi vlasti u BiH mogu koristiti ili imati u vlasništvu onu imovinu koja im je potrebna za vršenje njihovih pojedinačnih nadležnosti, u onoj mjeri u kojoj bi mogli biti ovlašteni zakonom koji donese Parlamentarna skupština BiH.

S druge strane, od potpisivanja i stupanja na snagu Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, država Bosna i Hercegovina nije uspjela relevantnim zakonom na državnom nivou urediti pravnu materiju raspolaganja, korištenja i upravljanja državnom imovinom niti je mogla spriječiti neustavno otuđivanje državne imovine, njeno korištenje i nezakonito raspolaganje, iako su u vezi s državnom imovinom doneseni ne samo Zakon o privremenoj zabrani raspolaganja državnom imovinom koji je još na pravnoj snazi nego su donesene i brojne konačne i obavezujuće odluke Ustavnog suda Bosne i Hercegovine, kao i više desetina

pojedinačnih pravosnažnih presuda redovnih sudova, odnosno Suda Bosne i Hercegovine po tužbama Bosne i Hercegovine u imovinskopравnim sporovima kojima se nastojalo zaštititi vlasništvo i integritet državne imovine.

U proteklom vremenu (2008. i 2016. godine) zabilježena su najmanje dva pokušaja određenih parlamentarnih grupa da pripreme i u zakonodavnu proceduru Parlamentarnoj skupštini Bosne i Hercegovine upute jedan takav zakon. Međutim, nijedan pokušaj nije doživio parlamentarnu raspravu.

Bosna i Hercegovina je i danas bez Zakona o državnoj imovini.

U međuvremenu, u posljednjih 30 godina državnu imovinu su prisvajali oni koji to pravo nisu imali: entitet Republika Srpska je u više svojih neustavnih zakona pokušavao pitanje državne imovine pravno uređivati svojim zakonima i propisima, dok je istovremeno državnu imovinu prisvajao, preknjižavao u sudskim i katastarskim evidencijama, njome je nezakonito raspolagao i otuđivao je na neustavan, dakle, nepravan način, dok se u Federaciji Bosne i Hercegovine državna imovina na isti način kao i u Republici Srpskoj, ali bez donošenja entitetskih zakona ili drugih propisa, faktički na isti način kao i u Republici Srpskoj, raspolagalo, ista se preknjižavala, uzurpirala, otuđivala bez ikakvog obzira i ikakve odgovornosti. I danas je tako.

Nije poznato koliko je državne imovine u Bosni i Hercegovini na protivpravan način preknjiženo, uzurpirano, oteto, otuđeno i zloupotrijebljeno. Moguće je da se do takvih saznanja dođe tek nakon što Bosna i Hercegovina, u godinama koje slijede, na osnovu svog prava titulara sve državne imovine, a sve u skladu sa Zakonom o državnoj imovini, osigura njenu zaštitu, ali i utvrdi obim i dubina njene devastacije, pljačke i otuđenja.

Imajući u vidu navedeno, neophodno je bilo pristupiti pripremi Zakona o državnoj imovini kojim će se na cjelovit način i u skladu s pravima i obavezama države Bosne i Hercegovine koji se tiču titulara sve državne imovine, urediti pitanje obuhvata državne imovine, prava države da svom imovinom raspolaze u skladu s ovim zakonom, ali i da državnu imovinu stavi na korištenje, upravljanje i raspolaganje svim institucijama Bosne i Hercegovine, kao i svim drugim nivoima vlasti u Bosni i Hercegovini u mjeri u kojoj im je takva imovina potrebna za vršenje vlasti u skladu sa Ustavom, zakonom, statutom i drugim propisima u Bosni i Hercegovini.

Fundamentalni pravni osnov za donošenje Zakona o državnoj imovini Bosne i Hercegovine sadržan je u Općem okvirnom sporazumu za mir u Bosni i Hercegovini (u daljnjem tekstu: Dejtonski mirovni sporazum), Aneksu 4. Ustavu Bosne i Hercegovine koji je dio Dejtonskog mirovnog sporazuma, Sporazumu o pitanjima sukcesije bivše Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije i konačnim i obavezujućim odlukama Ustavnog suda BiH.

Dejtonskim mirovnim sporazumom¹ postignute su pravne i državne nagodbe, među kojima su najvažnije priznanje države Bosne i Hercegovine od susjednih država, sastav vlade, podjela nadležnosti između države i entiteta, institucije, te glasanje i povratak izbjeglica i raseljenih lica.

Bosna i Hercegovina ima međunarodni pravni kontinuitet.

Kao pravni sljednik Republike Bosne i Hercegovine, Bosna i Hercegovina je nosilac prava vlasništva na cjelokupnoj imovini, ali entiteti i drugi nivoi vlasti mogu koristiti ili imati u vlasništvu onu imovinu koja im je potrebna za vršenje njihovih pojedinačnih nadležnosti u onoj mjeri u kojoj bi mogli biti ovlašteni zakonom koji donese Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine.

Prema članu I/1 Ustava, Republika Bosna i Hercegovina, čije je zvanično ime od sada „Bosna i Hercegovina“, nastavlja svoje pravno postojanje prema međunarodnom pravu kao država s unutrašnjom strukturom modificiranom ovim ustavom i s postojećim međunarodno priznatim granicama. Ona ostaje država članica Ujedinjenih naroda i može kao Bosna i Hercegovina zadržati ili zatražiti da bude primljena u organizacije unutar sistema Ujedinjenih naroda, kao i druge međunarodne organizacije.

Bosna i Hercegovina je prema članu I/2. Ustava BiH pravna država.

To znači da je Bosna i Hercegovina „država zakona“ u kojoj vlada podjela vlasti za koju važi princip da ljudska prava i slobode mogu biti ograničeni jedino zakonom, pa se vrednuje poštivanje procesnih zakona.”²

Prema članu I/2. Ustava Bosne i Hercegovine, Bosna i Hercegovina je i „država pravde“, što znači da „sadržajne, materijalne komponente pravne države čine materijalni principi, prije svega princip obaveze da se poštuju ljudska prava i slobode.“³

¹ Opći okvirni sporazum za mir u Bosni i Hercegovini, poznat kao Dejtonski mirovni sporazum, pravni je akt sporazumnog karaktera parafiran u vojnoj zračnoj luci Right-Peterson kod Dayton, u američkoj državi Ohio, da bi se zvanično prekinuo rat u Bosni i Hercegovini, koji je trajao od 1992. do 1995. Sporazum se naročito bavio budućim upravnim i ustavnim uređenjem Bosne i Hercegovine.

Konferencija je trajala od 1. do 21. novembra 1995. godine. Glavni učesnici su bili predstavnici Bosne i Hercegovine (A. Izetbegović), kao žrtva udruženog zločinačkog poduhvata susjednih država i Srbije, hrvatski predsjednik F. Tuđman, i srbijanski predsjednik S. Milošević, predstavnici zemalja agresora na Bosnu i Hercegovinu.

Glavni voditelj konferencije bio je američki posrednik Richard Holbrook i general Wesley Clark koji su svjedočili u ime SAD-a, a ostali svjedoci Mirovnog sporazuma su bili: Francuska, Ujedinjeno Kraljevstvo, Njemačka, Rusija i Evropska unija.

² Ustav Bosne i Hercegovine, Steiner/Ademović, Fondacija Konrad Adenauer, Program pravna država/Jugoistočna Evropa, Sarajevo, 2010.

³ Ibid.

Prema članu III. Ustava Bosne i Hercegovine, kojim se propisuje nadležnost i odnosi između institucija Bosne i Hercegovine i entiteta, Bosna i Hercegovina je nadležna da zakonom uredi pitanje državne imovine.

Podjela nadležnosti između države i entiteta, prema ovom članu, mora se tumačiti u odnosu na cjelokupan Ustav Bosne i Hercegovine, kao i da su entiteti nadležni samo onda ako određeno materijalno pravno područje, na osnovu i u skladu s ovim članom, ne pripada državi. Ovakvo tumačenje člana III. Ustava Bosne i Hercegovine očigledno je potvrđeno i brojnim relevantnim konačnim i obavezujućim odlukama Ustavnog suda BiH u pogledu pravnog uređenja državne imovine.

Na osnovu člana II/1. Ustava Bosne i Hercegovine, međunarodne obaveze impliciraju nadležnost Bosne i Hercegovine.

Naime, na osnovu člana II/1. Ustava Bosne i Hercegovine, Bosna i Hercegovina i oba entiteta dužni su osigurati najviši nivo međunarodno priznatih ljudskih prava i osnovnih sloboda. Sva lica na teritoriji Bosne i Hercegovine uživaju ljudska prava i slobode iz člana II/2. (član II/3. Ustava Bosne i Hercegovine). Uživanje prava i sloboda predviđenih u članu II. Ustava ili u međunarodnim sporazumima navedenim u Aneksu I. uz Ustav Bosne i Hercegovine osigurano je svim licima u Bosni i Hercegovini bez diskriminacije (član II/4. Ustava Bosne i Hercegovine). Na osnovu člana II/6. Ustava Bosne i Hercegovine, Bosna i Hercegovina i svi sudovi, ustanove, organi vlasti te organi kojima posredno rukovode entiteti ili koji djeluju unutar entiteta moraju primjenjivati ljudska prava i slobode iz člana II/2. Ustava Bosne i Hercegovine.

Iz ove međunarodnopravne odgovornosti države Ustavni sud BiH je u nizu svojih odluka utvrdio odgovarajuća pravila o nadležnostima države Bosne i Hercegovine, kako bi adekvatno odgovorila na obaveze prema svim svojim građanima na cijeloj državnoj teritoriji.

Jedno od takvih pitanja je i obaveza države Bosne i Hercegovine da svojim zakonom uredi pitanja državne imovine.

Prema članu IV. a) Ustava Bosne i Hercegovine, Parlamentarna skupština BiH je nadležna za donošenje zakona koji su potrebni za provođenje odluka Predsjedništva ili za vršenje funkcija Skupštine prema ovom ustavu.

Prema samom Ustavu, nesporna je nadležnost Parlamentarne skupštine BiH da donese Zakon o državnoj imovini.

Takva ustavna nadležnost izričito je potvrđena i konačnim i obavezujućim odlukama Ustavnog suda BiH kojima je nesumnjivo utvrđena nadležnost Bosne i Hercegovine da uređuje pravnu materiju državne imovine.

Naime, nizom odluka Ustavnog suda BiH upotpunjen je puni obim nadležnosti države Bosne i Hercegovine da donosi zakone kojima se osigurava i provodi kontinuitet Bosne i Hercegovine prema međunarodnom pravu, kojima se Bosna i Hercegovina gradi kao pravna država, s pravom i obavezom da donosi zakone kojima svojim građanima garantira pravnu sigurnost i osigurava najviši nivo međunarodno priznatih ljudskih prava i osnovnih sloboda. U takve zakone nesumnjivo spada i Zakon o državnoj imovini.

Potvrđujući takvu nadležnost Bosne i Hercegovine, Ustavni sud BiH je u svojim odlukama (Odluka br. U- 1/11) istovremeno utvrdio da entitet Republika Srpska nema ustavnu nadležnost za reguliranje pravne materije koja je predmet *neustavnog zakona* te da takvo reguliranje nije u skladu s čl. I/1, III/3.b) i IV/4.e) Ustava Bosne i Hercegovine (Odluka broj U-4/21) jer je riječ o regulativnoj nadležnosti države, a ne entiteta ili drugog nižeg nivoa vlasti.

Takva nadležnost Bosne i Hercegovine potvrđena je i pravosnažnim presudama Suda Bosne i Hercegovine u imovinskopравnim sporovima između države Bosne i Hercegovine i entiteta, kojima je potvrđena stvarna nadležnost Suda BiH kao i aktivna legitimacija države BiH u konkretnoj pravnoj zaštiti državne imovine.

U tom smislu, Sud BiH je već donosio presude u imovinskopравnim sporovima između države Bosne i Hercegovine i entiteta, kao što su npr. presude u predmetima br. P-254/06; br. S1 3 P016159 14 P od 3. 7. 2015; br. S1 3 P 016159 16 Rev, od 24. novembra 2016; br. S1 3 P 016159 GŽ 15, od 27. 7. 2016; u kojem je Republika Srpska, tj. tužena, podnijela apelaciju/zahtjev za preispitivanje pravosnažnih presuda, ponavljajući prigovore stvarne nadležnosti Suda BiH i aktivnu legitimaciju tužiteljice države Bosne i Hercegovine (AP - 548/17) koja je u konačnici odbijena kao neosnovana.

Iz navedenog se nesumnjivo zaključuje da bilo koji entitetski sud nije nadležan na osnovu entitetskog propisa da postupa i odlučuje u konkretnom sudskom sporu, jer postoji poseban zakon na državnom nivou.

Nadalje, činjenica je da postoji pravna zabrana raspolaganja državnom imovinom sve do donošenja državnog zakona o državnoj imovini.

Naime, Zakonom o privremenoj zabrani raspolaganja državnom imovinom („Službeni glasnik BiH“, br. 18/05 do 58/08 i 22/22) propisano je da je svaka promjena prava vlasništva nad državnom imovinom zabranjena.

Ured visokog predstavnika/visoki predstavnik u Bosni i Hercegovini donio je izričite zabrane, kao i upute o pravnom ovlaštenju Bosne i Hercegovine za donošenje državnih zakona o uređenju statusa i prava na državnoj imovini, što je sve potvrđeno i u odlukama Ustavnog suda BiH, posebno u odlukama br. U-8/19 (poljoprivredno zemljište), br. U-9/19 (unutrašnje vode i plovidba) ili npr. Ap-3399/19.

Predmetni zakoni, odluke Ustavnog suda BiH, uključujući i zabrane raspolaganja državnom imovinom, svojim odredbama stavljaju u status državnu imovinu (*restitution in integrum*, tj. državu kao titulara i daju njeno pojmovno i pravno definiranje) s pravnim stanjem na dan 31. 12. 1991. godine, odnosno kada je u pitanju sukcesijska imovina bivše SFRJ (odredbe člana 2. Aneksa A i člana 7. Sporazuma o pitanjima sukcesije), na dan proglašenja nezavisnosti država sljednica, a za Bosnu i Hercegovinu je to na dan 1. 3. 1992. godine.

Dakle, prema citiranim zakonima, sudskim odlukama i zabranom raspolaganja, sva raspolaganja državnom imovinom/nekretninama BiH su ništava i ove zakonske zabrane ostaju na snazi sve do donošenja „*prihvatljivog i održivog rješenja*“, odnosno dok zakon ne donese Parlamentarna skupština BiH ili ako OHR ne odluči drugačije (član 4. Zakona o zabrani raspolaganja...).

Izjednačavanje vlasničkih prava nad teritorijom s vlasništvom nad zemljištem nema uporišta u Ustavu Bosne i Hercegovine ni u komparativnom ustavnom pravu.

Naime, Aneksom 2. uz Opći okvirni sporazum za mir u Bosni i Hercegovini predviđeno je administrativno, ali ne i bilo koje drugo razgraničenje između dva entiteta. Međutim, Mirovnim sporazumom nije predviđeno bilo kakvo „razgraničenje“ između entiteta i države Bosne i Hercegovine, jer bilo kakvo razgraničenje između entiteta i države Bosne i Hercegovine, na kojem insistira Republika Srpska, jednostavno nije ni pravno ni faktički moguće.

U prilog tome govore i činjenice da tokom pregovora u Dejtonu strane nisu postigle sporazum o dodjeli kontrole entitetima u području Brčkog, te je članom V. Aneksa 2. predviđena „arbitraža za područje Brčkog“, čime je omogućeno da se strane „slože na obavezujuću arbitražu o spornom dijelu međuentitetske linije razgraničenja u području Brčkog“. U vezi s tim, evidentno je da su Republika Srpska i Federacija Bosne i Hercegovine bile jedine strane u postupku u vezi s arbitražom za područje Brčkog i da je konačnom odlukom Arbitražnog tribunala od 5. marta 1999. godine predviđena konačna i obavezujuća odluka o sporu između dva entiteta u vezi s međuentitetskom linijom razgraničenja u području Brčkog.

Što se tiče navodnih argumenata Republike Srpske kojim se izjednačavaju vlasnička prava nad teritorijom s vlasništvom nad zemljištem i objektima na zemljištu, apsolutno je tačno da ni u Ustavu Bosne i Hercegovine ni u komparativnom ustavnom pravu takav zaključak ne nalazi nikakvog pravnog osnova. Naprotiv, takva tumačenja i takva veza bi mogla proizvesti apsurdne posljedice: naprimjer uspostava vlasničkih prava nekog pojedinca nad određenim zemljišnim česticama može predstavljati narušavanje „principa 51:49“. Također, vlasništvo stranog pravnog lica nad određenim zemljišnim česticama koje se nalazi na teritoriji jednog entiteta značilo bi da bi takvo zemljište postalo strana teritorija, što je apsurdno i sa stanovišta Ustava Bosne i Hercegovine neprihvatljivo. Arbitražni tribunal za spor oko međuentitetske linije razgraničenja u oblasti Brčkog prepoznao je ovu razliku između vlasništva nad teritorijom i vlasništva nad javnom imovinom uključujući i zemljište u svom aneksu konačne odluke od 18. augusta 1999. godine.

Nadalje, tvrdnjama Republike Srpske da su samo entiteti u Bosni i Hercegovini vlasnici teritorije, da država postoji samo onoliko dugo i sve dotle dok se sastoji od dva entiteta, te da bi država bez entiteta koji čine njenu strukturu bila virtualni subjektivitet, negira se postojanje Bosne i Hercegovine, negiraju se atributi i nadležnosti države u pogledu njene teritorije prema Ustavu Bosne i Hercegovine, te se negiraju i suverenitet i teritorijalni integritet države, što je protivno ne samo domaćem nego i međunarodnom pravu koje je sastavni dio Ustava Bosne i Hercegovine. Stoga, nema sumnje da je prema Ustavu, ali i prema Mirovnom sporazumu u cjelini, jedino država Bosna i Hercegovina dobila „atribut državne teritorije“, kako u smislu domaćeg ustavnog prava tako i u smislu međunarodnog prava.

Prema tome, suprotno tvrdnjama Republike Srpske, Ustav Bosne i Hercegovine ne ostavlja prostora za bilo kakav „suverenitet entiteta“ ili pravo na „samoorganiziranje“ zasnovano na ideji „teritorijalne odvojenosti“. Prema članu III/2. Ustava, entiteti su podređeni suverenitetu Bosne i Hercegovine jer Ustav Bosne i Hercegovine nije priznao ni Federaciju Bosne i Hercegovine ni Republiku Srpsku kao „države“, već ih je umjesto toga nazvao „entitetima“, a njihove nadležnosti, u smislu člana III/3 Ustava Bosne i Hercegovine, ni na koji način nisu izraz njihove „državnosti“ već proizlaze iz ove raspodjele ovlaštenja iz Ustava Bosne i Hercegovine.⁴

Imajući u vidu navedeno, pitanja koja postavlja Republika Srpska u vezi s tzv. teritorijalnim razgraničenjem između dva entiteta ni na koji način ne utiču na vršenje nadležnosti od strane Bosne i Hercegovine na njenoj cijeloj teritoriji niti na sposobnost institucija Bosne i Hercegovine da budu vlasnici imovine koja se nalazi na području bilo kojeg entiteta.

Takav pristup potvrdio je i Sud BiH u predmetu br. P-254/06 od 3. oktobra 2008. godine. Sud je potvrdio da Bosna i Hercegovina ima vlasnički interes u državnoj imovini u skladu s članom I/1. Ustava. U tom predmetu država je tvrdila da je jedna institucija Federacije Bosne i Hercegovine bespravno ušla u posjed nekretnina koje se nalaze u Sarajevu, a koje su upisane kao državna imovina na kojima je pravo raspolaganja imala Socijalistička Republika Bosna i Hercegovina. Sud je odlučio da je „...Federacija Bosne i Hercegovine povrijedila integritet i pravni kontinuitet imovine tužiteljice države Bosne i Hercegovine kao pravnog sljednika Republike Bosne i Hercegovine...“

Konačno, u vezi sa isključivim pravom države Bosne i Hercegovine da državnim zakonom uredi pravnu materiju državne imovine i osporavanje takvog prava od strane Republike Srpske koja u vezi s tim stvara konfuziju pozivajući se na Dejtonski mirovni sporazum i modificirano unutrašnje ustrojstvo Bosne i Hercegovine u omjeru 51% Federacija Bosne i Hercegovine i 49% Republika Srpska, mora se uzeti u obzir sljedeće:

Teritorija je područje nadležnosti države ili nekog drugog (javnog nivoa vlasti) tijela. To je koncept javnog prava.

⁴ Pisana zapažanja Pravnog odjela Ureda visokog predstavnika u vezi sa zahtjevom Republike Srpske u predmetu broj U-1/11

Vlasništvo, npr. na nekretnini, jeste pravo na posjedovanje, uživanje, upotrebu (korištenje) i raspolaganje imovinom. To je, prije svega, koncept privatnog prava, iako se može primijeniti (i primjenjuje se) i na tijela (pravna lica) javnog prava.

Stoga, nije osnovana tvrdnja da je „ono što je na teritoriji RS vlasništvo RS“, pogotovo u ekonomiji zasnovanoj na privatnom vlasništvu i tržišnoj ekonomiji (vidi preambulu Ustava BiH, al. 4) kao i Mišljenje Venecijanske komisije, broj 642/11 od 18. 10. 2011).⁵

Ilustracije radi, kao dokaz da teritorija ne podrazumijeva automatsko vlasništvo na nepokretnoj imovini još jednom je utvrđeno u presudi Suda BiH u predmetu broj SI 3 P 041435 21 P, u kojem je u parničnom postupku tužiteljice Bosne i Hercegovine, pokrenutom za utvrđivanje prava vlasništva na nekretninama k.o. Klještani, bliže označene u petitu tužbenog zahtjeva, i utvrđivanje ništavosti rješenja Republičke uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove Banja Luka, Područna jedinica Vlasenica – Komisija za izlaganje na javni uvid podataka o nekretninama i utvrđivanja prava na nekretninama, utvrđeno da je javni uvid podataka na predmetnim nekretninama suprotan zakonu, da je riječ o uzurpiranju državne imovine nauštrb državnih zemljišta, šuma i javnih dobara kao takvih. Presude redovnih sudova u takvim imovinsko-pravnim sporovima su bile u korist Bosne i Hercegovine kao titulara vlasništva nekretnina, ne samo u Republici Srpskoj nego i u Federaciji Bosne i Hercegovine.⁶

Donošenjem Zakona o državnoj imovini od strane Parlamentarne skupštine BiH, uspostavio bi se siguran pravni okvir za postupak cjelovitog pravnog uređenja državne imovine, raspolaganje, davanje na korištenje, upravljanje, odgovornost korisnika i zaštita državne imovine, te njena uknjižba u zemljišnim i katastarskim evidencijama i uspostava jedinstvenog registra.

Davanje na korištenje ili njena „raspodjela“ između različitih nivoa vlasti u Bosni i Hercegovini, prvenstveno prema funkcionalnim principima, bilo bi od koristi za sve građane i vlasti u Bosni i Hercegovini, a služila bi i za opći ekonomski i svaki drugi napredak u skladu s prirodom takve imovine.

Takav zakon je u interesu i institucija Bosne i Hercegovine i njenih drugih nivoa vlasti, uključujući i jedinice lokalne samouprave.

U vezi s tim, treba napomenuti da su pitanja državne imovine u većini zapadnih zemalja predmet ustavnog, ali i zakonskog reguliranja.

Državna imovina u tim zemljama i pitanja u vezi s njenom raspodjelom, korištenjem, raspolaganjem, upravljanjem i drugim pitanjima uređena su državnim zakonima (Njemačka, Belgija, Austrija, Kanada, Australija). U većini takvih zemalja takva imovina se raspodjeljuje

⁵ Mišljenje Venecijanske komisije, broj 642/11 od 18. 10. 2011.

⁶ Pravobranilaštvo Bosne i Hercegovine - Izjašnjenje na odgovor na tužbu tužene Republike Srpske u postupku pred Sudom BiH od 9. 1. 2022. Općinski sud u Sarajevu, Rješenje broj: 065 0 DN 22 13970 od 4. 7. 2022.

– „daje na korištenje“ različitim nivoima vlasti prema funkcionalnim principima. Drugim riječima, ove države putem svojih ustava ili ekvivalentnih zakona priznaju da svaki nivo vlasti treba biti korisnik ili vlasnik imovine koja je potrebna za vršenje njegovih nadležnosti prema ustavu.

Činjenica da su sve države nastale disolucijom bivše SFRJ i sljednice bivše SFRJ pitanje državne imovine uredile svojim zakonima na državnom nivou, kao i da je nesporno da je Bosna i Hercegovina također suverena država i titular sve državne imovine, upućuje na zaključak da to pitanje nesumnjivo treba biti predmet Prijedloga zakona o državnoj imovini.

Prilikom izrade ovog zakona vodilo se računa o njegovoj usklađenosti s evropskim zakonodavstvom.

Zakon sadrži potrebne mehanizme i način osiguravanja njegovog poštivanja. Naime, članom 2. Zakona propisana je njegova primjena; članom 5. Zakona propisana je obaveza upisa prava vlasništva države Bosne i Hercegovine na državnoj imovini u zemljišnim knjigama nadležnih sudova i u katastrima nekretnina; članom 6. Zakona daje se nalog za postupanje sudova i organa uprave za evidencije i registar nekretnina; uređeno je raspolaganje državnom imovinom i obaveze korisnika imovine, uvedena je evidencija i jedinstveni registar državne imovine i sva druga pitanja u vezi s raspolaganjem, korištenjem i upravljanjem državnom imovinom, kao i kaznene odredbe koje sadrže prekršaje i kazne za nepoštivanje Zakona za odgovorna lica u institucijama, organima i drugim organima vlasti Bosne i Hercegovine kao i u nižim organima vlasti, uključujući i jedinice lokalne samouprave.

Strukturom Prijedloga zakona o državnoj imovini i njegovim pojedinačnim pravnim rješenjima, postižu se sljedeći ciljevi Zakona:

- 1) Zakonom o državnoj imovini na cjelovit način uređuje se pravna materija državne imovine čiji je titular država Bosna i Hercegovina, 22 godine od stupanja na snagu Međunarodnog sporazuma o pitanjima sukcesije bivše SFRJ;
- 2) Zakonom se definira pojam i sadržaj državne imovine, raspolaganje imovinom od strane države i njeno ustupanje na korištenje, upravljanje i raspolaganje, u skladu s ovim zakonom, svim drugim nivoima vlasti u Bosni i Hercegovini;
- 3) Sva državna imovina se po ovom zakonu mora upisati u zemljišne knjige i katastarske evidencije po službenoj dužnosti na ime titulara - na Bosnu i Hercegovinu, te je u tom smislu, samim zakonom, dat nalog za postupanje sudovima i nadležnim organima uprave da državnu imovinu i sve promjene nastale u javnim evidencijama od 31. 12. 1991. godine korigiraju i isprave u javnim evidencijama u roku od 12 mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona;
- 4) Bez obzira kom nivou vlasti je ustupljena državna imovina na korištenje, upravljanje i raspolaganje, u zemljišnoknjižnim evidencijama se vodi država kao vlasnik takve imovine;

- 5) Državna imovina se može koristiti, njome raspolagati i upravljati do otuđenja samo u skladu s ovim zakonom. Otuđenje državne imovine uvijek podrazumijeva i saglasnost države Bosne i Hercegovine;
- 6) Zakonom se uvodi evidencija i Jedinstveni registar državne imovine i osniva Direkcija za upravljanje i evidenciju državne imovine, kao samostalna upravna organizacija pod nadležnošću Bosne i Hercegovine;
- 7) Zakonom se, također, propisuju i zaštita i pravno zastupanje državne imovine na način da tu zaštitu pred sudovima i drugim državnim organima u zemlji i inozemstvu vrši Pravobranilaštvo BiH, uz obavezu svih nadležnih organa u Bosni i Hercegovini da mu pruže svu neophodnu pomoć u pogledu ostvarivanja takve zaštite;
- 8) Zakonom je propisana obaveza da se zaključeni ugovori o sticanju i raspolaganju nekretninama i pokretnim stvarima i drugim dobrima veće vrijednosti u državnoj imovini, obavezno dostavljaju Pravobranilaštvu BiH, Tužilaštvu BiH i Uredu za reviziju institucija BiH u roku od 15 dana od dana ovjere;
- 9) Stupanjem na snagu ovog zakona, prestaje da važi Zakon o privremenoj zabrani raspolaganja državnom imovinom Bosne i Hercegovine;
- 10) Također, stupanjem na snagu ovog zakona, svaki zakon, podzakonski akt, odluka, ugovor ili bilo koji drugi pravni akt bilo kojeg organa vlasti u Bosni i Hercegovini, kojim se raspolagalo ili se raspolaze državnom imovinom definiranom ovim zakonom, suprotni su odredbama ovog zakona i takvi pravni propisi i akti su ništavi;
- 11) Nadležni sudovi i drugi organi nadležni za poslove nekretnina, zemljišnoknjižni uredi i katastri, po službenoj dužnosti, po sili ovog zakona, izbrisat će u javnim evidencijama o nekretninama sve upise o pravu na nekretninama koji su u suprotnosti s ovim zakonom.

Na navedeni način u cjelini su postignuti ciljevi Zakona o državnoj imovini, a njegovim stupanjem na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku BiH“ i njegovom dosljednom primjenom osigurat će se raspolaganje, korištenje i upravljanje, kao i zaštita državne imovine, u skladu s njenom prirodom i namjenom.

III. PRINCIPI NA KOJIMA JE ZASNOVAN PRIJEDLOG ZAKONA

Prijedlog zakona o državnoj imovini zasnovan je, prije svega, na principu pravne države, prema kojem Bosna i Hercegovina kao pravna država „svojim građanima garantira pravnu sigurnost, koja je bitan princip bosanskohercegovačkog pravnog sistema“, što nadalje znači da se svaki pojedinac može pouzdati u značenje i predvidivost pozitivnih pravnih propisa, kao i u prava i obaveze koje proizlaze iz tih propisa. Nadalje, Prijedlog zakona o državnoj imovini zasnovan

je na principima kooperacije, koordinacije, jedinstvenosti pravnog sistema u Bosni i Hercegovini i potpunog poštivanja unutrašnje strukture Bosne i Hercegovine, propisane Aneksom IV. Dejtonskog mirovnog sporazuma – Ustavom Bosne i Hercegovine. Namjera predlagača je da se upravo na osnovu primjene navedenih principa dostignu pravda, tolerancija, miroljubivi odnosi, poticanje općeg blagostanja i ekonomskog razvoja, uz očuvanje suvereniteta i teritorijalnog integriteta i političke nezavisnosti Bosne i Hercegovine kao cjeline, svakako uz poštivanje nadležnosti svih teritorijalno-administrativnih nivoa vlasti u Bosni i Hercegovini i uzimajući u obzir interese i potrebe svih nivoa vlasti, u skladu sa Ustavom Bosne i Hercegovine.

IV. STRUKTURA ZAKONA

Zakon o državnoj imovini ima sljedeću strukturu:

a) Uvodni dio

Poglavlje I. OSNOVNE ODREDBE

U osnovnim odredbama Zakona koje obuhvataju članove 1. do 7. regulirani su: predmet Zakona; primjena Zakona; značenje pojedinih izraza; sadržaj pojma državne imovine; poseban status državne imovine; upis prava vlasništva i nalog za postupanje sudova i organa uprave za evidencije i registar nekretnina.

b) Glavni dio

Poglavlje II. PRINCIPI VLASNIŠTVA, RASPOLAGANJA I UPRAVLJANJA DRŽAVNOM IMOVINOM

Principi vlasništva, raspolaganja i upravljanja državnom imovinom sadržani su u članovima 8. do 11. i obuhvataju: nosioce prava vlasništva na cjelokupnoj državnoj imovini; opće principe; principe raspolaganja državnom imovinom; principe raspolaganja, upravljanja i korištenja državne imovine.

Poglavlje III. JEDINSTVENI REGISTAR DRŽAVNE IMOVINE

U Poglavlju III. regulira se uspostava Jedinstvenog registra državne imovine (član 12), donošenje podzakonskih akata o Jedinstvenom registru (član 13), te pojam javnog dobra (član 14).

Poglavlje IV. RASPOLAGANJE, UPRAVLJANJE I USTUPANJE DRŽAVNE IMOVINE NA KORIŠTENJE

Ovo poglavlje obuhvata i regulira državnu imovinu kojom raspolaže Bosna i Hercegovina (član 15) i gradsko građevinsko zemljište (član 16).

Poglavlje V. SUBJEKTI DRŽAVNE IMOVINE

Poglavlje V. obuhvata čl. od 17. do 23. i regulira pitanja: ustupanja državne imovine na korištenje i upravljanje drugim nivoima vlasti; javnog nadmetanja; upotrebe sredstava; imovine kojom raspolaže i upravlja Bosna i Hercegovina putem svojih institucija; davanja u zakup i prodaje; upravne imovine, te evidencije upravne imovine.

Poglavlje VI. PLANIRANJE RASPOLAGANJA I UPRAVLJANJA DRŽAVNOM IMOVINOM

U ovom poglavlju se kroz čl. od 24. do 27. reguliraju pitanja strategije i plana raspolaganja i upravljanja državnom imovinom; osnivanja Direkcije za upravljanje i evidenciju državne imovine; direktora Direkcije, organizacije i programa rada te osiguravanje prostornih i drugih uslova za rad Direkcije.

Poglavlje VII. PROCJENA DRŽAVNE IMOVINE

Poglavlje VII, član 28. – regulira se postupak i način procjene državne imovine.

Poglavlje VIII. RASPOLAGANJE DRŽAVNOM IMOVINOM

Poglavlje VIII. obuhvata čl. od 28. do 33. kojima se reguliraju: vrste i metode raspolaganja; ustupanje državne imovine potrebne za vršenje javne vlasti; odluka o ustupanju državne imovine; besplatno raspolaganje ili otuđenje državne imovine i kolizija proceduralnih pravila odnosno propisa ovog zakona s drugim zakonima.

Poglavlje IX. ZAŠTITA I PRAVNO ZASTUPANJE DRŽAVNE IMOVINE

U okviru ovog poglavlja čl. od 34. do 36. regulirana su pitanja: pravne zaštite; dostavljanja ugovora te nadzora nad primjenom Zakona.

c) Završni dio

Poglavlje X. KAZNE NE ODREDBE

Članom 37. propisani su prekršaji i kazne za odgovorna lica u institucijama, organima ili tijelima Bosne i Hercegovine, entiteta ili drugih nivoa vlasti i jedinica lokalne samouprave, koja postupe protivno odredbama ovog zakona.

Poglavlje XI. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Ovo poglavlje sadrži odredbe koje se odnose na: pretvaranje prava korištenja u pravo vlasništva; rješavanje sudskih sporova u vezi s pripadanjem stvari iz državnog vlasništva; obaveze organa i javnih službi; popis, procjenu i evidencije, te uspostavljanje jedinstvene evidencije i upis prava u katastar i zemljišne knjige. Ovo poglavlje, također, sadrži odredbe o:

upisu prava vlasništva; dostavljanju ugovora organu uprave nadležnom za imovinu; podzakonskim aktima; prestanku važenja zakona i drugih propisa, kao i odredbe o ništavosti raspolaganja državnom imovinom i upisa prava i u konačnici odredbe o stupanju na snagu Zakona.

V. FINANSIJSKA SREDSTVA

Za provođenje ovog zakona potrebno je osigurati finansijska sredstva u Budžetu institucija Bosne i Hercegovine i u budžetima svih drugih nivoa vlasti u Bosni i Hercegovini u vezi sa stavljanjem na raspolaganje, korištenjem i upravljanjem državnom imovinom koja im je potrebna za vršenje javne vlasti u skladu sa Ustavom Bosne i Hercegovine, ustavima entiteta i kantona, zakonima, statutima i drugim propisima svih nivoa vlasti.

S obzirom na to da je Zakonom predviđeno osnivanje Direkcije za upravljanje i evidenciju državne imovine, kao nove samostalne upravne organizacije, koja treba biti strukturirana tako da osigura adekvatno obavljanje svojih nadležnosti u skladu s ovim zakonom, u budžetu institucija Bosne i Hercegovine potrebno je osigurati početna finansijska sredstva u iznosu od 3.000.000,00 KM (slovima: tri miliona konvertibilnih maraka), za osiguranje smještajnih i tehničkih kapaciteta, te druge potrebne opreme, kao i odgovarajućih ljudskih potencijala (direktora, tri zamjenika direktora, najmanje pet državnih službenika – diplomiranih pravnika, diplomiranih ekonomista, diplomiranih inženjera geodezije, najmanje šest zaposlenika sa srednjom školskom spremom za obavljanje svih poslova iz nadležnosti Direkcije).

VI. OPIS KONSULTACIJA VOĐENIH U PROCESU IZRADE PROPISA

U pripremi Prijedloga ovog zakona prethodile su konsultacije s političkim subjektima, kao i većinom poslaničkih klubova u Parlamentarnoj skupštini BiH.